

Fites en Protecció Social

En la dècada de 1980

- **Revaloració de les pensions** en funció de la variació de l'IPC.
- **Més acció protectora**, en estendre les prestacions dels col·lectius no coberts i més estabilitat econòmica del sistema de la Seguretat Social.
- Creació de la **Gerència d'Informàtica de la Seguretat Social (GISS)**.
- **Llei 14/1986 general de sanitat**. Configura un Sistema Nacional de Salut basat en el principi d'universalitat.

En la dècada de 1990

- **Regulació de les Pensions no contributives** (Reial Decret 357/1991, de 15 de març).
- **Racionalització de la legislació de la Seguretat Social**, a través del nou **Text Refós de la Llei general de la Seguretat Social de 1994**.
- **Signatura del Pacte de Toledo** (1995) amb el suport de totes les forces polítiques i socials. S'estableix un full de ruta per assegurar l'estabilitat financera i les prestacions futures.
- **Administració Electrònica**. Inicis de l'adaptació de les entitats a les noves tecnologies.

A partir del 2000

- Creació del **Fons de Reserva** (2000) per assegurar la sostenibilitat del Sistema i atendre necessitats futures en matèria de prestacions contributives.
- **Sistema Nacional d'Ocupació** (2003), en què s'integra el Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE), que substitueix l'Institut Nacional d'Ocupació (INEM), per al desenvolupament de polítiques d'ocupació.
- Naixement i desenvolupament de la pàgina **Web de la Seguretat Social** i la **Seu Electrònica**.
- **Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència**. Quart pilar de l'Estat de Benestar. Fixa les condicions bàsiques per a la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.
- Nou Text refós de la Llei General de la Seguretat Social aprovat per RDL 8/2015, de 30 d'octubre.

NIPO: 859-18-016-6

de **40** Anys
Protecció Social

SeguretatSocial

Antecedents

El punt de partida de les polítiques de protecció se situa en la **Comissió de Reformes Socials (1883)** que es va encarregar de l'estudi de qüestions que interessessin la millora i el benestar de la classe obrera.

El 1900 es crea la primera assegurança social, la **Llei d'accidents de treball**, i el 1908 apareix **l'Institut Nacional de Previsió**, en què s'integren les caixes que gestionen les assegurances socials que van sorgint.

Posteriorment, els mecanismes de protecció desemboquen en una sèrie d'assegurances socials, entre les quals destaquen el **Retir Obrer (1919)**, **l'Assegurança Obligatòria de Maternitat (1923)**, **l'Assegurança d'Atur Forçós (1931)**, **l'Assegurança de Malaltia (1942)** i **l'Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa (SOVI) (1947)**.

La protecció dispensada per aquestes assegurances aviat es va mostrar insuficient, fet que va portar a l'aparició d'altres mecanismes de protecció articulats a través de les **mutualitats laborals**, organitzades per sectors laborals i amb prestacions que tenien com a finalitat completar la protecció preexistent.

El **1963** es publica la **Llei de bases de la Seguretat Social** amb l'objectiu principal d'implantar un model unitari i integrat de protecció social, amb una base financera de repartiment, gestió pública i participació de l'Estat en el finançament. Molts d'aquests principis es van plasmar en la **Llei General de la Seguretat Social de 1966**.

Posteriorment, la **Llei de Finançament i Perfeccionament de l'Acció Protectora de 1972** va intentar corregir els problemes financers existents, si bé els va agreujar en incrementar l'acció protectora, sense establir els corresponents recursos que li donessin cobertura financera.

El **Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social (Reial Decret 2065/1974, de 24 de maig)**, va refondre, entre altres lleis, la de 1966 i la de 1972, i va simplificar la gestió del Sistema de Seguretat Social, que presentava algunes notes negatives, com ara la multiplicitat d'ens de gestió.

La Constitució i la Reforma Institucional de 1978

Amb l'arribada de la democràcia a Espanya i l'aprovació de la **Constitució de 1978**, es van produir una sèrie de reformes en els diferents camps que configuren el Sistema de la Seguretat Social.

Article 41 de la Constitució

“Els poders públics han de mantenir un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans, que garanteixi l'assistència i prestacions socials suficients davant situacions de necessitat, especialment en cas de desocupació. L'assistència i les prestacions complementàries seran lliures.”

La primera va tenir lloc amb la publicació del **Reial Decret Llei 36/1978, de 16 de novembre**. Aquesta norma recull el que es va acordar en els Pactes de la Moncloa, creant un sistema de participació institucional dels agents socials per afavorir la transparència. De la mateixa manera, racionalitza la Seguretat Social i estableix un nou sistema de gestió a través dels organismes següents:

- **L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)**,
- **L'Institut Nacional de la Salut (INSALUD)**,
- **L'Institut Nacional de Serveis Socials (INSERSO)**,
- **L'Institut Nacional d'Ocupació (INEM)**,
- **La Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS)**.

En l'actualitat

Les entitats creades el 1978 han evolucionat i, actualment, les seves competències són:

Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)

Entitat amb competències en la gestió i administració de les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social.

Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS)

Servei comú, amb personalitat jurídica pròpia, en què per aplicació dels principis de solidaritat financera i caixa única, s'unifiquen tots els recursos econòmics i l'administració financera del sistema de la Seguretat Social.

Institut Nacional de Gestió Sanitària (INGESA)

Entitat de la Seguretat Social que assumeix la gestió dels drets i les obligacions de l'antic INSALUT, i també les prestacions sanitàries a Ceuta i Melilla.

Institut de Gent Gran i Serveis Socials (IMSERSO)

Entitat que substitueix l'antic INSERSO en la gestió dels serveis complementaris de les prestacions del Sistema de la Seguretat Social.

Servei d'Ocupació Pública Estatal (SEPE)

Organisme autònom que succeeix l'INEM i que, juntament amb els Serveis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes, forma el Sistema Nacional d'Ocupació per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació.

